

Marek Tobera

"Scenopisarstwo Igmara Dergmana",
Maria Zeic-Piskorska, "Acta
Universitatis Nicolai Copernici",
Filologia Polska XXX, Toruń 1987 :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 31/4 (110), 334

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ZEIC-PISKORSKA Maria: Scenopisarstwo Ingmara Bergmana.
"Acta Universitatis Nicolai Copernici." Filologia Polska
XXX. Toruń 1987 s. 121-135.

Tekst oparty na scenariuszach najbardziej znanych filmów Bergmana ("Siódma pieczęć", "Tam, gdzie rosną poziomki", "Persona", "Szepty i krzyki", "Sonata jesienna"). Autorka postrzega owe scenariusze jako zjawisko wyjątkowe w skali gatunku, a to ze względu na ich artystyczną samodzielność wobec zrealizowanych filmów. Scenopisarstwo Bergmana - wg autorki - ma charakter dialogowo-monologowy, zaś technika literacka współbrzmi w nim z filozoficzną wizją świata i relacji międzyludzkich.

BP/110/175

M.T.

ZIELIŃSKA Marta: Dziwny skandal i jego bohaterowie. Rozważania wokół wileńskiej publikacji IV części "Dziadów".
"Pamiętnik Literacki" 1987 z. 1 s. 23-30.

Artykuł poświęcony okolicznościom wydania IV cz. "Dziadów", ich recepcji w kręgu wileńskich czytelników oraz roli utworu w romantycznym teatrze życia, stworzonym przez Mickiewicza i Marię Puttkamerową. Dramat rozwiązywał "nierozwiązywalny w życiowym planie dylemat poety", m.in. poprzez narzucenie Marii roli "ofiary cnoty i obowiązku".

BP/110/176

M.L.